

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 79/2015
13.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиље С.А. из Р., чији је пуномоћник С.С., адвокат у Р., против туженог ЈП "Кумуналац" из Руме, кога заступа М.М., адвокат у Р., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2476/14 од 17.10.2014. године, у седници одржаној 13.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2476/14 од 17.10.2014. године и пресуда Основног суда у Сремској Митровици, Судска јединица у Руми П1 1171/10 од 27.03.2013. године исправљено решењем истог суда под истим бројем од 14.07.2014. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици, Судска јединица у Руми П1 1171/10 од 27.03.2013. године усвојен је тужбени захтев тужиље и поништено решење о отказу уговора о раду број 2712 од 09.06.2010. године, којим је тужиљи отказан уговор о раду бр.1455/2 од 15.04.2008. године и уговор о раду бр. 3703 од 04.04.2008. године, те је обавезан тужени да тужиљу распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми, знању и способностима.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2476/14 од 17.10.2014. године, жалбе парничних странака су одбијене и наведена првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је као дипломирани економиста била у радном односу код туженог на неодређено време на пословима руководиоца службе плана и анализе и референта плана и анализе. Након донетог акта о систематизацији радних места којим је укинута радно место референта плана и анализе на коме је тужилца била распоређена, оспореним решењем од 09.06.2010. године тужилци је отказан уговор о раду, због престанка потребе за даљим радом услед технолошких, економских и организационих промена код послодавца. Тужилци је отпремнина исплаћена 16.06.2010. године, као и преостала примења по основу радног односа. Дана 24.05.2010. године тужени је примио у радни однос на одређено време Ј.О., која је по занимању дипломирани економиста и има високу стручну спрему, и то на месец дана због повећаног обима посла, а на радном месту "контиста" за које радно место се према Правилнику о изменама и допунама Правилника о систематизацији радних места од 30.40.2008. године не захтева висока стручна спрема. Решењем од 21.06.2010. године Ј.О. је отказан уговор о раду, а затим је примљена у радни однос код туженог због замене одсутног радника у трајању од три месеца почев од 24.06.2010. године до 23.09.2010. године на радном месту "контиста-аналитичар". По истом основу јој је радни однос продужен до 18.04.2011. године. Новим уговорима о раду од 07.10.2011. године, 23.12.2011. године и затим од 27.03.2012. године засновала је радни однос код туженог на одређено време у трајању од по 3 месеца, а због повећаног обима посла на радном месту наплаћивач комуналних услуга.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев и поништили оспорено решење о отказу уговора о раду, као незаконито, из разлога што је тужени у току поступка проглашавања тужилце вишком запослених, засновао радни однос са новим лицем, који има исти степен стручне спреме, као и тужилца.

Оцењујући наводе ревизије, Врховни касациони суд налази да због погрешне примене материјалног права, чињенично стање није потпуно утврђено, због чега се за сада не може прихватити као правилан наведени закључак нижестепених судова.

Према одредби члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду ("Службени гласник РС", број 24/05), послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потребе за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла. Ако откаже уговор о раду запосленом из наведеног отказног разлога, послодавац према одредби члана 182. истог закона, не може на истим пословима да запосли друго лице у року од 6 месеци од дана престанка радног односа, односно ако пре истека овог рока настане потреба за обављањем истих послова, предност за закључивање уговора о раду има запослени коме је престао радни однос.

Према утврђеном чињеничном стању, радно место тужилце – референт плана и анализе је укинута, због чега јој је отказан уговор о раду дана

09.06.2010. године. Пре доношења овог решења, тужени је примио у радни однос на одређено време на месец дана, друго лице, на радном месту "контиста", а ради повећаног обима посла, да би са истим лицем, али ради замене одсутног радника на радном месту "контиста-аналитичар", у наредном периоду закључио више уговора о раду на одређено време, па и уговор о раду на одређено време у трајању од 3 месеца, због повећаног обима посла на радном месту наплаћивач комуналних услуга. Међутим, остало је неутврђено и нејасно да ли су наведени послови били и одговарајући послови и одговарајуће радно место на којима је тужила могла бити распоређена након укидања свог радног места, а пре свега да ли се ради о радним местима која су била упражњена и на које се тужила, с обзиром на степен стручне спреме који поседује, могла распоредити.

У поновном поступку, првостепени суд ће утврдити наведене чињенице и правилном применом материјалног права поново одлучити о захтеву тужиле у овој парници, имајући у виду да и према одредби члана 171. наведеног Закона о раду, послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада, ради премештаја на други одговарајући посао, због потреба процеса и организације рада, што значи да измена уговорених услова рада или понуда измене уговора о раду, зависи пре свега од воље послодавца.

Из наведених разлога применом члана 407. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**